

Sygn. akt V CSK 328/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku B. J. i S. J.

przy uczestnictwie P. J. i A. W.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. J.

od postanowienia Sądu Okręgowego w O.

z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania P. J. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 lutego 2014 r. Postanowienie to zapadło w wyniku wniesienia apelacji przez wnioskodawców i uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 24 czerwca 2013 r.

W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania podniesiono zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o rozgraniczenie „występuje istotne zagadnienie prawne, polegające na potrzebie wyjaśnienia dopuszczalności pominięcia przez Sąd orzekający (...) argumentacji, dotyczących przyczyn, dla których (...) Sąd - wydając orzeczenie - odmówił waloru wiarygodności części przeprowadzonym w sprawie dowodom (...)”.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień postanowień obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o rozgraniczenie nieruchomości nie występuje - wbrew stanowisku skarżącego uczestnika postępowania - przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sposób sformułowania problemu, który - w rozumieniu skarżącego - ma stanowić „istotne zagadnienie prawne” nawiązuje w istocie do oceny przez Sąd meriti dowodów zgłoszonych w toku postępowania o rozgraniczenie nieruchomości, a kwestia ta w ogóle nie może być podnoszona w toku postępowania kasacyjnego (art. 398³ § 3 k.p.c.). Niezależnie od tego, nie może mieć cech „istotnego problemu prawnego” sama ocena tego, czy „dyspozycja z art. 328 § 2 k.p.c. zostaje spełniona”, ponieważ takiej oceny dokonuje się z uwzględnieniem przebiegu postępowania dowodowego, przedmiotu sprawy i ostatecznego jej rozstrzygnięcia. W każdym razie kwestionowanie przez

skarżącego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 328 § 2 k.p.c., także w sensie możliwości poddania go kontroli w postępowaniu kasacyjnym.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 k.p.c.

[aw]